

nekoliko časa v miru živel a kmalu je prišlo do preprirov in nazadnje je Plohl svojo ženo z puško ustrelil. — Dekla Ana Bauer iz Sv. Petra pri Mariboru obsodili so na 5 let težke ječe, ker je 5 krat poskusila zažgati hišo pekovskega mojstra Grazer v Ormožu, kjer je služila. — Matjaš Kocjan, delavec iz Novevesi, udaril je v Mariboru na Lendplatz-u z ključem tako močno Mih. Oscišnika, da je ta za 4 dni umrl. Kocjan obsojen je na 8 mesecev težke ječe. — Jurij in Jožef Habjanič iz Podlehnik ustrelila sta na cesti pri Mariboru delavca Kapfenstemerja in delavca Žižeka na glavi ranila. Sodišče obsodilo je Jurja Habjaniča na 10 mesecev težke ječe, Jožefa Habjaniča na 8 mesecev težke ječe. — 53 letni delavec Anton Ahec iz Cvetkovec zažgal je gospodarsko poslopje in hišo svoje nekdanje gospodinje Marije Rep v Oslušofcih. Zgorela so vsa poslopja, potem ena krava, 2 telci, več svinj, krma in druge premičnine. Škoda znaša 5170 K. Ahec bil je 15¹/₂ let hlapec pri Mariji Repa a v poletju je moral službo zapustiti, ker je začel pijančevati. Iz jeze je potem užgal pri Mariji Rep. Sodišče obsodilo ga je na 8 let težke ječe. — Ana Komes, doma iz Višnice na Hrovačkem, dekla pri Blas-u v Sv. Barbari v Halozah obsodili so zaradi detomora na 2¹/₂ leta težke ječe. Ona je porodila in potem otroka umorila ter ga skrila.

Upravništvo Štajerca opozarja, da nikdo nima pravice naročnino ali denar za oznanila sprejeti. Plačs ima samo tedaj veljavo, če se pošlje s pošto na upravništvo ali osebno v pisarni plača. Upravništvo ni odgovorno, če kedo drugemu plača in lista potem ne dobi. Tedaj pozor!

Koroške vesti.

Od vrbskega (celovškega) jezera. (Wörthersee)

Sovražstvo na mesto ljubezni sejejo naši duhovni najnovejše mode in fehtarija, večna fehtarija je na videz glavni smoter njihovega apostolskega poslanstva. Seveda, da v tem smislu in sicer le izključno v tem smislu „deluje“ tudi njih časopisje. Ako bere kdo n. pr. našo koroško farško cunjo, ki si je izvolila prav ironično ime, namreč: „Mir,“ ne najde v njej pač ničesar družega, kakor najzagrizenejše napade na poštene delavne uradnike, učitelje, mestjane in kmete, same pridne davkoplačevalce ali pa k večjemu še najde v njej priobčene fehtarije za prispevke k popravljanju farovžev, cerkev, k zidanju farških šol, farških trgovin itd. Zares človeku in naj bi še bil tako navdušen narodnjak se studi ta list in vsakdor ga položi takoj v stran, do grla sit farškega duha, ki veje na podlagi narodnosti iz predalov tega, zares skrajno umazanega glasila naših črnih, oziroma rudečih kolarjev. Zadnja volitev znanega prijatelja ljudstva g. Seifriz-a deželnozborskim poslancem pa je zmešala zahrbtnikom imenovane farške cunje popolnoma možgani. Na nesramen, brezvesten način napada vsakega, kateri ni hotel tako voliti, kakor so to zahtevali naši farji se svojim glasilom vred. Da bodejo uvideli bralci „Štajerca“ nesramnost in

brezvestnost te farške cunje navedemo danes le en slučaj. Na nečuvven način se n. pr. napada od klerikalcev v naši ožji okolici mož poštenjak od pet do glave trgovec in krčmar v Škofičah (Schiefling) ob vrbskem jezeru gospod Martin Bürger. Na nesramen način se ga vpraša, kako se je zamogel predrzniti voliti naprednega kandidata. (Od koder pa vendar le vè imenovan list, koga je volil ta gospod, ko pa je bila volitev tajna? Ali se je v klerikalnih Škofičah znabiti drugače volilo?) Slovenski kmet se svari, da v bodoče ne sme kupiti več ničesar pri gospodu Bürger-ju, prigovarja se mu, naj ne obišče več gostilne tega gospoda, temveč naj zahaja v drugo, klerikalno gostilno in naj kupuje pri drugih, klerikalnih trgovcih. Gospod Bürger je prišel k nam in je še svojo soprogo neumorno delal, da si je prislužil toliko, da pošteno oskrbuje svojo številno družino, vestno je spolnoval vsikdar svoje državljanske dolžnosti, ali potem ne bi smel voliti po svojem prepričanju? In sedaj hoče farška cunja to celo pošteno obitelj ugonobiti, hoče jej odvzeti vsaki zaslužek! Kaj ne, to je skrajno pošteno? Dotičnega dopisnika, klerikalnega tepca v dolgi črni suknji vprašamo: Kako se strinja njegovo počenjanje z tistim zvišenim Božjim naukom, ki se glasi: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe?“ — fej Vas bodi, Vas farizejske duše, ki hočete ugonobiti moža poštenjaka, ugonobiti pridno in delavno ženo, ugonobiti nedolžne otročiče, fej Vas, ki hočete oropati celo pošteno, bogaboječo obitelj vseh dohodkov samo zavoljo tega, ker je eden od te obitelji volil po lastnem svojem prepričanju. — Seveda, da v imenovanih napadih „Mir“ tudi prav po klerikalnem zavija in laže. Obitelji gospoda Bürgerja med drugim tudi predbaciva, da dobavlje, ker je v sorodu z ljubljanskim škofom od njega podpore. (Opomba ur: Aha, potem bi moral g. B. voliti proti svojem prepričanju! Ta zahteva smrdi prav po farškem!) Nasproti temu povdarjamo in sicer na podlagi natančne poizvedbe o tej zadevi, da ljubljanski škof, ki ima za vsako klerikalno podjetje vsikdar dovolj denarja na razpolago, za to obitelj ni storil nigdar ničesar! — Evo Vam toraj dragi bralci „Štajerca“ vzgled klerikalne nestrpnosti, vzgled klerikalne poštenosti! Kmečkemu ljudstvu pa kličemo, naj se ne dà zapeljati farškim brezsrčnežem, naj obišče, kakor do sedaj pošteno trgovino in krčmo g. Bürgerja in naj se ogiblje vsega tistega, kar mu priporočajo podli farški sebičneži, zakaj h čemu nam ti druhal svetuje, to še ni bilo nigdar in nigdar ne bo ljudstvu v blagor, pač pa vsikdar v spospeševanje črnih namenov! Vrbski naprednjaki.

(Opomba uredništva: „Mirovo“ postopanje v tej zadevi ni ničesar družega, kakor navadni bojkot, in tega prepoveduje postava. Dajte vendar tej farški klepetulji pri bodoči najmanjši priliki pokazati pred javnim sodiščem, da se mora i ona držati postav! Ali merodajni krogi v Celovcu dremljejo, da pustijo pravi pravcati bojkot poštenjaka natisniti in razširjevati? Prosimo, poročajte nam natanko še nadalje, in videli bodejo, če bodejo „Štajerčeve“ zaušnice

izvedrile ali ne vsaj s časom zabite buče zahrbtni-
ov in dopisunčkov farškega „Mira!“)

Razne stvari.

Državna zbornica. Dne 28. novembra se je tvoril spet državni zbor. Ta dan je v vseh večjih mestih mirovalo vsako delo in socialdemokratje so a dan demonstrirali in z rudečimi banderi pred otevj šli ter zahtevali splošno in enako volilno pravico. Na Dunaju šli so pred parlament in tam poslali zbornico depotacijo, ki je zahtevala enako volilno pravico. V državnem zboru govoril je kot prvi ministerski predsednik baron Gautsch ter razkril, po katerem načrtu da izdelnjejo njegovi uradniki volilno pravico v Avstrijo. Z Gautschovim načrtu vendar nobena tranka ni zadovoljna in je tudi težko, kajti vsaka tranka ima druge misli glede splošne in enake volilne pravice. Nekteri zahtevajo, da se mora narodnost posebno vpoštevati i. t. d. Sedaj je še vedno volilna pravica na dnevnem redu in radovedni smo kaj da se bo skuhalo. Časa imajo poslanci dovolj za delo.

Razbojni umor. 27. p. mesca našli so v Blačah (Koroško) na smrt ranjenega višjega stavbenega delavca Kristofa Selan. Rane so mu prizadete nekaj z nožem, nekaj pa z revolverjem. Selan je na poti, to so ga v bolnišnico v Beljak (Villach) peljali, umrl. Predno je dušno izdihnil je izpovedal, da so na zločinci, kateri so bržkone hrvatski delavci, denas v znesku 800 K vzeli in ga potem tako surovo ubili.

Kaj vse se v „beli, nedolžni“ Ljubljani godi. 29. p. m. vršila se je v Ljubljani sodnijska razprava proti židovki Matildi Löwy, imejteljci nesramne hiše v Ljubljani zaradi oderuštva. Lani ko je na svetlo prišlo, da je imela Löwy dobrega kompanjona v osebi policijskega šefa Podgorškega, je oblast hišo zaprla in gospodu policijskemu šefu službo vzela. Ljubljanski prvaški list in drugi listi prvakov so o tem bili tihi, ko grob. Podgoršek je v Ameriko zginil in zato ni bilo mogoče, da bi tudi on zaslužen kazni dobil. Sedaj so kot glavne osebe nastopile le zatoženka Löwy in kot prva priča Podgorškov prijatelj župan Hribar. V obtožnici proti M. Löwy se navede, da so morala dekleta v njeni hiši takoj, ko so v službo sramote vstopile, plačati 300—400 K, kateri dolg pa še nikdar ni zmanjšal, tako da so morale dekleta pri njej ostati. Na mesec plačati so ji morale 234 K za hrano in stanovanje. Kaj so si več zaslužile, morale so z Löwy deliti. Vse reči so si morale pri Löwy kupiti in ta jim trikrat več računala, kak so bile vredne kupiti kupljene reči. So se dekleta radi tega pritožile, žugala jim je z policijo in to je lahko storila njen sodnik in prijatelj bil je ja policijski šef Podgoršek. Policistom, ki so mu te reči javili, ni več v službo v to ulico poslal. Tako zaslužila si je Löwy z pomočjo prvaškega Podgorškega veliko premoženje. Deklice so večkrat županu Hribarju pisale, a ta je rekel, Podgoršek naj stvar preišče. Seveda je ta dobro preiskal. Pa čudno se nam zdi, da je ta „preiskava“

bila leta 1899 in od tega časa se župan Ivan Hribar ni več brigal za to zadevo, čeravno je pisma in pritožbe dobil. Iz teh pisem, ki so se pri sodnji prebrala, razvidlo se je, da so grozne razmere vladale. Župan je pri obravnavi izrazil kot priča, da je Podgoršek kriv. Sedaj reče to, preje, pa, ko je dobaval pisma se za nič ni brigal. Upravna oblast v Ljubljani je grozno škandalozna razmere dopuščala. Reči, ki so jih dekleta kot priče navedle, nam ni mogoče javnosti priobčiti. Državni pravdnik je rekel, da ni mestna uprava svoje dolžnosti izpolnjevala. Zagovornik je izrazil, da je župan Hribar sam rekel, da delovanje Matilde Löwy za Ljubljano koristno. Matildo Löwy obsodilo je sodišče na šestmesečni strogi zapor, na 2000 K denarne globe in da se po prestani kazni izžene iz Avstrije.

Tukaj se je nam Ljubljana, prvo prvaško gnezdo pokazala v pravi luči. Kake nesramnosti so se godile na škandaloznem „katoliškem venčku“, kake po odkritju Prešernovega spomenika in sedaj se pridruži Löwy-Podgoršek. Ljubljana, odkar je v rokah prvakov, vedno dalje in dalje pride v — blato. In Podgoršek doma iz naj klerikalskega kraja, iz Ponikve, je največji sovražnik vsega, kar je nemško. Le ga imejte prvaki, kot prijatelja še dalje saj pravi pregovor, povej mi, skom občuješ, tedaj ti povem, kdo si.

Trgatev škvorci uničili. 14. oktobra proti večeru priletela je velika truma škvorcev v vinograde posestnikov Kohl in Lachsteiner v Pfaffstettenu (Spodnje Avstrisko) ter takoj začela v goricah večerjati. Čeravno so takoj viničarji šli ter škorcem to delo z palicami prepovedali, so vendar ti ptiči tatiči okoli 60 veder grozdja pojedli. To se je že večkrat zgodilo, pa v taki meri še nigdar. Kaj vse od kmete živi!

Pisma uredništva.

Več naročnikov Rogatec. Brez podpisa mora romati dopis v koš! — Večim dopisnikom. Kdor hoče od uredništva ali uredništva kaj pozvedati, mora priložiti znamko (marko) ali pa dopisnico za odgovor, drugače se njegovi želji ne more ustreči. — Slom. Je preveč osebno, za javnost brez pomena, sploh pa brez podpisa, toraj globoko v koš! — Petrovče. Gotovo prihodnjič! — Naše cenjene poročevalce prosimo za kratka, jedrnatata poročila. Kakor veste, ni mogoče, vsem naenkrat ustreči. Kdor prej pride, prej melje! Zahvalujoč za tako vsestransko zanimanje, zagotavljamo, da pride vsak na vrsto. Bodite zdravi! — Slivnica pride na vrsto! Sicer pa prosim še enkrat, naj se mi zahtevano poprej vpošlje. — D. — Fram. Srčna hvala za pozdrave! — D. — Sv. Anton v Slov. gorici. Preveč osebno, ni za rabo. Prosim kaj družega. — Naročnik v Virštajnu. Prosim pošljite nam natančen naslov, mi Vam list vedno pošiljamo, a dobimo vedno list nazaj z opazko pošte, da Vas ne poznajo. Prosimo tedaj, pišite nam natanko Vaš naslov (adres.) — Maribor. Prepozno sprejeli. — Brežice. Preveč osebno. Naznanite to sodnji.

Loterijske številke.

Trst, dne 25. novembra: 3, 43, 46, 68, 71.
Gradec, dne 2. decembra: 45, 75, 35, 78, 36.